

Öğrenci ve Öğretim Elemanlarının Y Kuşağı Özelliklerine İlişkin Algılarının Karşılaştırılması

Comparison of Perceptions of Students and Academicians on Generation Y Characteristics

Nihal Ünal¹, Özür İspir², Ramazan Emiralioğlu³, Sevilay Aydın⁴

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Hemşirelikte Yönetim Anabilim Dalı, Samsun, Türkiye

²İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi, Hemşirelikte Yönetim Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

³Koç Üniversitesi Hastanesi, İstanbul, Türkiye

⁴Ataşehir Emphair Saç Ekim Merkezi, İstanbul, Türkiye

Atf vermek için: Ünal, N., İspir, Ö., Emiralioğlu, R., Aydın, S. Öğrenci ve öğretim elemanlarının Y kuşağı özelliklerine ilişkin algılarının karşılaştırılması. SHYD. 2020;7(1):88-98.

Öz

Amaç: Araştırma, hemşirelik öğrencilerinin, Y kuşağı özellikleri açısından öz değerlendirmeleri ile öğretim elemanları tarafından yapılan değerlendirmeleri karşılaştırmak amacıyla tanımlayıcı ve ilişki arayıcı tasarımda gerçekleştirilmiştir.

Yöntem: Araştırmanın örneklemini, 2016-2017 eğitim-öğretim yılında bir devlet üniversitesine bağlı hemşirelik fakültesinde öğrenim gören 422 öğrenci ve 75 öğretim elemanı oluşturmuştur. Veriler, öğrenci ve öğretim elemanlarına yönelik oluşturulan Tanıtıcı Bilgiler Formu ile Öğretmenlerin Y Kuşağı Öğrenci Özellikleri Algıları Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Veriler, tanımlayıcı analizler, t testi, Mann-Whitney U testi ve Kruskal Wallis testi kullanılarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Öğrencilerin, ölçekten aldıkları toplam puan ortalaması 3,83±0,49 iken, öğretim elemanlarının 3,00±0,48 puan aldıkları saptanmıştır. Öğrenci öz değerlendirmelerinin öğretim elemanı değerlendirmelerinden biraz yüksek, ancak anlamlı olmadığı saptanmıştır. Öğretim elemanlarının öğrencilere ilişkin Y kuşağı algısında en düşük değerlendirme "İş Yönelimi" alt boyutunda olurken, öğrencilerin ise kendilerini "Öğrenme Yönelimi" alt boyutunda daha düşük değerlendirdikleri görülmüştür.

Sonuç: Araştırma sonucunda, öğrencilerin ve öğretim elemanlarının, öğrencilerin Y kuşağı özellikleri açısından değerlendirmelerinin orta düzeyde olduğu ve karşılaştırmaların benzerlik gösterdiği saptanmıştır.

Anahtar kelimeler: Y kuşağı, hemşirelik, öğrenci, hemşirelik eğitimi, öğretim elemanı

Abstract

Aim: This study aimed to examine nursing students' self-assessments and academicians' assessments of them in terms of Generation Y characteristics and to compare them perception. It used a descriptive and correlational research design.

Method: The sample of this study consisted of 422 students and 75 academicians in the faculty of nursing at a state university in the 2016-2017 academic year. The data were collected using an Introductory Information Form and the Teachers' Perceptions of Generation Y Student Characteristics Scale. The data were analyzed with using descriptive analyses, the t-test, the Mann-Whitney U test and the Kruskal-Wallis test.

Results: This study found that the students' total mean score on the scale was 3.83±0.49, while the academicians' was 3.00±0.48. The self-assessments of students were slightly higher than the assessments of academicians, but the difference was not significant. In terms of the perceptions about Generation Y regarding students, the academicians were found to assess students at the lowest level in the "Job Orientation" subscale, while the students were found to assess themselves at the lowest level in the "Learning Orientation" subscale.

Conclusion: Results of the study shows that the assessments of students and academicians in terms of the Generation Y characteristics of students were at the moderate levels and similar.

Keywords: Generation Y, nursing, student, nursing education, academician

Geliş Tarihi / Arrival Date: 31.05.2018

Kabul tarihi / Date of Acceptance: 07.10.2019

İletişim / Corresponding author: Ramazan Emiralioğlu, Koç Üniversitesi Hastanesi, İstanbul

E-posta / E-mail: ramazan.emir95@gmail.com

Yazarların ORCID bilgileri:

N.Ü.B. 0000-0002-5074-6922, Ö.i. 0000-0002-5491-951X, R.E. 0000-0002-4751-4864, S.A. 0000-0002-2969-4267

Extended Abstract

Introduction: A 'generation' is defined as a mass of people who live in the same era and therefore experience similar problems and are charged with similar duties (Çetin Aydın and Başol, 2014). In the literature, the generations are generally classified as the Silent Generation, Baby Boomers, Generation X, Generation Y, and Generation Z (Adigüzel, Batur and Ekşili, 2014; Akdemir, Konakay, Demirkaya et al., 2013; Mücevher, 2015). Each generation has a different variety of opportunities due to the conditions in which they live, therefore they are raised in different ways and have different value judgments. These value judgments affect the communication and interactions between the generations and lead to emergence of conflicts and other problems (Mücevher, 2015). These inevitable conflicts caused by generation gaps are also observed between university students and academicians. Therefore, it is important to determine the characteristics of nursing students, who are classified as Generation Y and will provide the society with healthcare through direct contact with individuals after they graduate. The characteristics of Generation Y, including their decision making, communication, problem solving skills, ability to work in a team, use of technology while providing healthcare, compliance with the professional ethics, taking initiatives, as well as feeling comfortable in expressing their opinions, should be determined.

Method: This study was conducted in descriptive and correlational design in order to determine the relationship between nursing students' self-assessments and the assessments of academicians of the characteristics of Generation Y. The study population consisted of 1,288 students and 95 academicians in the faculty of nursing at a state university during the 2016-2017 academic year; while the study sample included 422 students and 75 academicians who volunteered to participate in the study. The data was collected using an Introductory Information Form and the Teachers' Perceptions of Generation Y Student Characteristics Scale prepared separately for students and academicians. Data analysis was performed using the t test, the Mann-Whitney U test and the Kruskal- Wallis test.

Results: The mean age of the students was 20.49 ± 1.47 years, and, 83.2% of them were female and 32.9% were in their 4th year. The students grew up in a city center (55.5%), lived in the Marmara Region (64.2%), had two brothers /35.5%), were the first child of the family (39.6%), and had an academic success grade between 2.50 and 3.00 (41.9%). The academicians' mean age was 36.24 ± 9.98 years. They had worked as a research assistant (54.7%), for a median 7 years (1 to 38 years) and as an academic personnel (58.7%) and had a median 10 years (2 to 41 years) of professional experience.

The students' scores on the Teachers' Perceptions of Generation Y Student Characteristics Scale were compared according to their gender and grade point averages (Table 4) and a statistically significant difference was found between the groups as for all the scale and subscale scores ($p < .05$).

A statistically significant difference was found between the students' scale and its "Job Orientation" subscale scores according to their year of study (Table 4) ($p < .05$).

A statistically significant difference was found between the students' "Communication Orientation" subscale scores according to the place where they grew up and their number of siblings (Table 4) ($p < .05$).

A statistically significant difference was found between the groups' scale and "Job Orientation" and "Communication Orientation" subscale scores according to the place where they grew up and their birth order (Table 4) ($p < .05$).

The students' mean scale (3.83 ± 0.49), "Job Orientation" subscale (3.98 ± 0.49), "Communication Orientation" subscale (3.86 ± 0.50) and "Learning Orientation" subscale (3.84 ± 0.48) scores as indicated. The academicians' mean scale score (3.00 ± 0.48), "Job Orientation" subscale (2.89 ± 0.55), on its "Communication Orientation" subscale (3.19 ± 0.54), and "Learning Orientation" subscale (2.99 ± 0.48) scores as indicated. The students had higher mean scale, and subscale scores compared to the academicians' mean scores; however, the intergroup difference was statistically insignificant ($p > .05$).

Conclusion: The study indicated that the students' and academicians' assessments of the characteristics of Generation Y were at a moderate level on the scale and all subscales and the students' mean scores were slightly but insignificantly higher than the academicians' mean scores. In terms of the academicians' assessments regarding the students, the lowest mean score was obtained on the "Job Orientation" subscale. On the other hand, the students were seen to consider themselves to be less competent for "Learning Orientation" compared to the other characteristics.

Job, communication and learning orientations play an important role in acquiring the identity of a professional nursing. Therefore, arrangements should be made to enable the students to acquire and develop these characteristics during their undergraduate program.

In this regard, the university education curricula should be organized according to the characteristics and expectations of Generation Y in order to improve the students' communication, learning and job orientation. Various education technologies should be used by selecting the strategies, methods and techniques that enrich the students' learning environment as well as life.

Project-based learning, which involves the counseling or mentorship practices that allow students to receive regular feedback regarding their performances and help them realize themselves rather than academicians only transferring information, should be integrated into the nursing education programs.

Giriş

Kuşak kavramı, aynı çağın koşullarını, dolayısıyla birbirine benzer sıkıntıları ve yazgıları yaşamış, benzer ödevlerle yükümlü olmuş kişiler topluluğu olarak tanımlanmaktadır (Çetin Aydın ve Başol, 2014). Türk Dil Kurumu Güncel Türkçe Sözlük'e göre kuşak tanımı, yaklaşık 25-30 yıllık yaş kümelerini oluşturan, bireyler öbeği, göbek, nesil, batın, jenerasyon olarak belirtilmektedir (www.tdk.gov.tr). Literatürde kuşak sınıflandırmasının genellikle sessiz kuşak, bebek patlaması (babyboomer) kuşağı, X kuşağı, Y kuşağı ve Z kuşağı şeklinde yapıldığı görülmektedir (Adıgüzel, Batur ve Eksili, 2014; Akdemir, Konakay, Demirkaya ve ark., 2013; Mücevher, 2015). Bu çalışma kapsamında incelenecek olan Y kuşağı ise 1980-2000 yılları arasında doğan grup olarak kabul edilen (Akdemir, Konakay, Demirkaya ve ark., 2013; Çetin Aydın ve Başol 2014), bağımsız tüketici konumunda, dünya ile ilgili geleneksel olmayan aile ilişkilerini kabul eden, sürekli değişimden yana, sanal alemleri iyi bilen ve kullanan, beklentileri yüksek olan ve zorlayıcı işleri istemeyen kişiler olarak nitelendirilmektedir (Tatar Baykal ve Yalçın, 2014). "Türkiye'nin Yaratıcı Geleceği/Y Kuşağı" isimli raporda, nüfus sayım sonuçları ve TÜİK'in verilerine göre Türkiye'de, toplamda 25 milyon 407 bin 346 kişinin Y kuşağında yer aldığı belirtilmektedir. Bu raporda, Türkiye'de Y kuşağının temel özellikleri; rahatlarına düşkün, çekingen olmayan, emir almaktan hoşlanmayan, otoriteyi tanımayan, hemen sorumluluk alıp sonucunu görmek isteyen, aynı anda birden fazla iş yapmak isteyen, teknolojiye büyük oranda ve hızlı öğrenen, zamanı iyi yönetemeyen, dikkatleri dağınık bireyler olarak açıklanmaktadır (ISMMMO Raporu, 2014).

Toplumların kültürel yapısı, yıllar içerisinde birçok etkene bağlı olarak başkalaşım geçirmektedir. Siyasi, ekonomik, sosyal nedenler gibi pek çok etken tarafından kuşakların özellikleri, yaşanan döneme göre değerleri, tutum ve davranışları, yaşam biçimleri, iletişim ve etkileşimleri, algı ve yargıları değişmekte ve farklılaşmaktadır. Her kuşağın içinde bulunduğu dönemin koşullarına göre farklı ve/veya çeşitli olanaklara sahip olması, bu bireylerin farklı şekillerde yetişmesini beraberinde getirmektedir. Belirtilen değişiklikler nedeniyle de kuşaklar arasında algı, yargı, görüş, tutum, davranış, yaşayış ve iletişim gibi konularda farklılıklar görülmektedir. Bu farklılıkları anlamak günümüz dünyasında birçok alanda büyük önem taşımaktadır. Toplumların daha hızlı ya da daha yavaş yaşadığı söz konusu değişimler ve dönüşümler, çoğu zaman kuşakların farklı değer yargılarına sahip olmalarına neden olmaktadır. Sahip olunan bu değer yargıları, kuşakların birbirleriyle iletişimlerini ve etkileşimlerini etkileyerek kuşaklar arasında anlaşmazlık ve çeşitli sorunları ortaya çıkarmaktadır. Bu durum kuşakların birbirlerini anlamalarının önemini ve gerekliliğini gündeme getirmektedir (Mücevher, 2015).

Günümüzün kaçınılmaz bir gerçeği olarak karşılaşılan bu anlaşmazlıklar, kuşak farklılıkları, üniversite ortamındaki öğrenciler ile öğretim elemanları arasında da ortaya çıkmaktadır. Bu bağlamda, mezuniyetleri sonrası sağlık sektöründe çalışacak olan hemşirelik öğrencilerinin Y kuşağı özelliklerinin belirlenmesi, gelecekte topluma sağlık bakım hizmeti sunacak ve onlara doğrudan temas edecek meslek üyesi olmaları açısından önemlidir. Hizmet sunumunda gerekli olan karar verme, iletişim, çatışma çözme becerileri, ekip çalışması, teknolojiyi sağlık bakımında kullanabilme becerisi, meslek etiği doğrultusunda çalışabilme, önceliği ele alabilme (inisiyatif), kişisel görüşlerini rahatça dile getirebilme gibi beceri ve davranışları içeren Y kuşağı özelliklerinin ortaya konulmasına gereksinim olduğu görülmektedir. Bu doğrultuda çalışmanın, hemşirelik eğitim programlarının öğrencilerin gereksinimleri doğrultusunda hazırlanması ve içeriklerinin geliştirilmesi açısından katkı sağlayacağı öngörülmüştür.

Yöntem

Araştırmanın Amacı ve Türü: Bu çalışma, öğrenci hemşirelerin, Y kuşağı özellikleri açısından öz değerlendirmeleri ile öğretim elemanları tarafından yapılan değerlendirilmeler aralarındaki ilişkiyi göstermek amacıyla tanımlayıcı ve ilişki arayıcı tasarımda gerçekleştirilmiştir.

Araştırma Soruları: Araştırmada aşağıdaki sorulara yanıt aranmıştır.

- Öğrencilerin Y kuşağı özellikleri açısından öz değerlendirmeleri ne düzeydedir?
- Öğretim elemanlarının öğrencileri Y kuşağı özellikleri açısından değerlendirmeleri ne düzeydedir?
- Öğrenciler ile öğretim elemanlarının, öğrencileri Y kuşağı özellikleri açısından değerlendirmeleri arasında fark var mıdır?
- Öğrencilerin sosyodemografik özellikleri ile Y kuşağı özellikleri öz-değerlendirmeleri arasında fark var mıdır?
- Öğretim elemanlarının mesleki özellikleri ile öğretim elemanlarının öğrencileri Y kuşağı özelliklerine göre değerlendirmeleri arasında fark var mıdır?

Araştırmanın Evreni ve Örneklemi: Araştırmanın evrenini, 2016-2017 yılı eğitim-öğretim yılında bir devlet üniversitesine bağlı hemşirelik fakültesinde öğrenim gören 1288 öğrenci ve 95 öğretim elemanı, örneklemi ise çalışmaya katılmaya gönüllü olan ve çalışmanın yapıldığı sırada fakültede bulunan hemşirelik öğrencileri ve öğretim elemanları oluşturmuştur. Çalışma kapsamına, hemşirelik fakültesinde öğrenim gören tüm lisans öğrencileri ve öğretim ele-

manları kabul edilmiştir. Çalışmaya katılmaya 422 öğrenci (katılım oranı %32,8) gönüllü olmuştur. Öğretim elemanlarından doğum izninde olanlar (6 kişi) ve çalışmayı katılmayı reddedenler (14 kişi) olduğu için toplam 75 öğretim elemanı (katılım oranı %79) çalışmaya katılmıştır.

Veri Toplama Aracı: Araştırmada verilerin toplanmasında, "Tanıtıcı Bilgiler Formu" (öğrencilere yönelik 10 soru, öğretim elemanlarına yönelik 6 soru) ile orijinali Smith ve Smith tarafından (2005) geliştirilen ve Türkçe geçerlik güvenilirliği Mücevher (2015) tarafından yapılan "Öğretmenlerin Y Kuşağı Öğrenci Özellikleri Algıları Ölçeği" kullanılmıştır. 6'lı Likert şeklinde geliştirilen ölçek, "Bilmiyorum" (0 puan) ile "Tamamen Katılıyorum" (5 puan) arasında derecelendirilmektedir. Ölçekten alınan puan arttıkça kişilerin Y kuşağı özellikleri algıları daha olumlu olmaktadır (Smith ve Smith, 2005). Ölçek, "İş Yönelimi" (19 madde), "İletişim Yönelimi" (10 madde), "Öğrenme Yönelimi" (14 madde) olmak üzere 3 alt boyut ve 43 maddeden oluşmaktadır. Türkçeye çevrilen ölçeğin Cronbach alpha değeri ,98, "İş Yönelimi" alt boyutunda ,95, "İletişim Yönelimi" alt boyutunda ,82, "Öğrenme Yönelimi" alt boyutunda ise ,87 olarak bulunmuştur (Mücevher, 2015). Cronbach alfa değeri öğretim elemanı için ,92 olarak saptanmıştır. Bu çalışmada öğrenci ve öğretim elemanlarının görüşlerinin karşılaştırılması amaçlandığından, veri toplama aracı hem ölçek sahibinden izin hem de uzman görüşü alınarak ölçek maddelerinin anlamları değiştirilmeden öğrencinin de kendini değerlendireceği şekilde düzenlenmiştir. Bu bağlamda, makalede anlam karmaşasına yol açmaması açısından ölçeğin ismi "Y Kuşağı Öğrenci Özellikleri Algıları Ölçeği" şeklinde belirtilmiştir. Öğrencinin kendi özelliklerini değerlendirdiği ölçeğin madde korelasyonları ,20-.67 arasında değişmektedir. Aksayan ve Gözüm (2002), ölçek madde toplam korelasyon sınırı değerinin ,20 olarak kabul edilebileceğini, Şencan (2005) ise, örneklem sayısı 400 ve üzeri olan çalışmalarda ölçek madde toplam puan korelasyon değerinin ,20 üzerinde olmasının yeterli olduğunu belirtmektedir. Ayrıca korelasyon değeri ,20 olan ölçek maddesi çıkartıldığında ölçeğin Cronbach alfa değerinin etkilenmediği saptanmıştır. Bununla beraber, öğrenci için ölçeğin Cronbach alfa değeri ,94 olarak yüksek bir değerde bulunmuştur.

Verilerin Toplanması: Araştırmanın verileri 09-20 Ocak 2017 tarihleri arasında toplanmıştır. Araştırmacılar, be-

Tablo 1. Ölçek alt boyutları ve alt boyutlarında yer alan örnek maddeler

Alt Boyut	Örnek Maddeler
İş Yönelimi	İş birliği yapabilirler ve başkalarıyla iyi çalışabilirler. Sorumluluk üstlenirler. Kaliteli iş üretirler.
İletişim Yönelimi	Topluluk önünde etkili konuşma becerisine sahiptirler. İletişimde beden dillerini etkili bir biçimde kullanırlar. Yazılı iletişimde teknoloji kullanmayı tercih ederler.
Öğrenme Yönelimi	Öğrenmeye değer verirler. Çoklu görev becerisi (tek seferde birçok görevi yapma) gösterirler. Bağımsız bir şekilde iyi çalışırlar.

Mücevher, M. (2015). X ve y kuşağının birbirlerine karşı özellik ve etkileşim algıları: SDÜ örneği (Yüksek Lisans Tezi). Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü. Isparta, Türkiye.

lirlenen tarihlerde öğrenci hemşirelerle görüşerek araştırmanın amacını açıklayarak gönüllü olmaları durumunda bilgilendirilmiş onamlarını almış ve veri toplama aracını elden dağıtmışlardır. Veri toplama aracının doldurulması beklenerek, öğretim elemanlarına ise elden dağıtılarak, doldurulması için yaklaşık bir hafta beklenip elden geri toplanmıştır.

Verilerin Değerlendirilmesi: İstatistiksel analizler için SPSS 21.0 Windows paket programından yararlanılmıştır. Araştırmanın bağımlı değişkenleri, öğrencilerin "Y Kuşağı Öğrenci Özellikleri Algıları Ölçeği" puanları, öğretim elemanlarının "Y Kuşağı Öğrenci Özellikleri Algıları Ölçeği" puanları, bağımsız değişkenleri ise öğrencilerin sosyodemografik özellikleri ile öğretim elemanlarının mesleki özellikleri olarak belirlenmiştir. Verilerin değerlendirilmesinde, tanımlayıcı analizler (sayı, yüzde, ortalama, standart sapma, ortanca) ve 2'li grupları karşılaştırmaları için t testi ile Mann-Whitney U testi, 2'den fazla grupları karşılaştırmak için ise Kruskal Wallis analizi kullanılmıştır. Araştırma bulguları %95 güven aralığında, $p < ,05$ anlamlılık düzeyinde değerlendirilmiştir.

Araştırmanın Etik Yönü: Araştırmanın uygulanabilmesi için, İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Klinik Araştırmalar Etik Kurulu'ndan yazılı izin (59491012-604.01.02 sayılı karar) alınmıştır. Ayrıca, katılımcılardan bilgilendirilmiş onam formunu doldurularak yazılı izin alınmış ve "Y Kuşağı Öğrenci Özellikleri Algıları Ölçeği"nin, araştırmada kullanılabilmesi için ölçeğin Türkçe geçerlik güvenilirlik çalışmasını yapan yazardan e-posta yoluyla izin alınmıştır.

Araştırmanın Sınırlılığı: Araştırmanın verileri, bir kamu üniversitesinin öğrenci ve öğretim elemanlarının verileriyle sınırlı olup genellenemez.

Bulgular

Tablo 2. Y kuşağı öğrencilerin tanıtıcı özellikleri (N=422)

Tanıtıcı Özellikler	n	%
Yaş (Ort: 20,49±1,47)		
20 yaş ve altı	207	49,1
21 yaş ve üzeri	215	50,9
Cinsiyet		
Kadın	351	83,2
Erkek	71	16,8
Sınıf		
1. sınıf	115	27,3
2. sınıf	78	18,5
3. sınıf	90	21,3
4. sınıf	139	32,9
Çocukluğun Geçtiği Yer		
Köy-kasaba	69	16,3
Şehir	234	55,5
Metropol	119	28,2
Çocukluğun Geçtiği Bölge		
Marmara	271	64,2
Ege	11	2,6
İç Anadolu	9	2,1
Akdeniz	32	7,6
Karadeniz	34	8,1
Doğu Anadolu	25	5,9
Güneydoğu Anadolu	40	9,5
Kardeş Sayısı (Ort=2,78±0,94)		
1 kardeş	31	7,3
2 kardeş	150	35,5
3 kardeş	122	28,9
4 kardeş ve üzeri	119	28,2
Kaçıncı Çocuk Olduğu		
İlk çocuk	167	39,6
İkinci çocuk	140	33,2
Üçüncü çocuk ve üzeri	115	27,3
Not Ortalaması		
<2,00	33	7,8
2,00-2,50	112	26,5
2,50-3,00	177	41,9
3,00-3,50	90	21,3
3,50-4,00	10	2,4

Araştırma kapsamında yer alan öğrencilerin yaş ortalamasının 20,49 yıl (20,49±1,47) olduğu belirlenmiştir. Öğrencilerin %83,2'sinin kadın, %32,9'unun 4. sınıf öğrencisi olduğu, çocukluğunun şehir merkezinde (%55,5) geçtiği ve Marmara bölgesinde (%64,2) yaşadığı, %35,5'inin 2 kardeşe sahip ve %39,6'sının ailenin ilk çocuğu olduğu belirlenmiştir. Öğrencilerin %41,9'unun 2,50-3,00 akademik başarı puanına sahip olduğu saptanmıştır (Tablo 2).

Tablo 3. Öğretim elemanlarının tanıtıcı özellikleri (N=75)

Tanıtıcı Özellikler	n	%
Yaş (Ort=36,24±9,98)		
24-29 yaş	25	33,3
30-35 yaş	18	24,0
36 yaş ve üzeri	32	42,7
Unvan		
Öğretim üyesi (Prof./Doç./Yrd. Doç.)	34	45,3
Öğretim elemanı (Arş. Gör.)	41	54,7
Akademisyenlik yılı		
10 yıl ve altı	44	58,7
11 yıl ve üzeri	31	41,3
Mesleki Deneyim Yılı		
10 yıl ve altı	40	53,3
11 yıl ve üzeri	35	46,7

Araştırmaya katılan öğretim elemanlarının yaş ortalamasının 36,24 yıl (36,24±9,98) olduğu, %54,7'sinin araştırma görevlisi olarak çalıştığı, %58,7'inin akademik personel olarak çalışma süresi ortancasının 7 yıl (1 yıl-38 yıl), mesleki deneyim ortancasının ise 10 yıl (2 yıl-41 yıl) olduğu belirlenmiştir (Tablo 3).

Tablo 4. Öğrencilerin tanıtıcı özellikleri ile Y kuşağı öğrenci özellikleri algıları ölçeğinden aldıkları puan ortalamalarının karşılaştırılması (N=422)

Öğrencilerin Tanıtıcı Özellikleri	Y Kuşağı Öğrenci Özellikleri Algıları Ölçeği Toplam ve Alt Boyut Puanları				
	n	İş Yönelimi X̄±SS	İletişim Yönelimi X̄±SS	Öğrenme Yönelimi X̄±SS	Ölçek Toplam X̄±SS
Yaş					
20 yaş ve altı	207	3,97±0,43	3,87±0,47	3,86±0,44	3,83±0,45
21 yaş ve üstü	215	3,99±0,54	3,85±0,52	3,81±0,52	3,83±0,53
Test ve p değeri		t=0,487 p=,60	t=0,282 p=,396	t=1,066 p=,300	t=0,009 p=,218
Cinsiyet					
Kadın	351	4,02±0,41	3,91±0,43	3,88±0,39	3,89±0,39
Erkek	71	3,58±0,76	3,79±0,73	3,65±0,73	3,61±0,74
Test ve p değeri		U=10,303 *p=,021	U=9,857 **p=,005	U=10,055 *p=,010	U=9,396 ***p=,001
Sınıf					
1. sınıf ^a	115	3,93±0,38	3,81±0,42	3,83±0,45	3,77±0,43
2. sınıf ^b	78	4,02±0,49	3,95±0,51	3,91±0,49	3,91±0,47
3. sınıf ^c	90	4,08±0,47	3,93±0,49	3,99±0,45	3,92±0,51
4. sınıf ^d	139	3,93±0,55	3,81±0,53	3,77±0,54	3,79±0,52
Test ve p değeri		KW:9,941 *p=,019 c>a, ^p=,002	KW:7,666 *p=,053	KW:6,38 *p=,095	KW:12,531 ^p=,001 c>a, ^p=,001
Çocukluğunun Geçtiği Yer					
Köy-kasaba ^a	69	3,86±0,68	3,67±0,69	3,69±0,71	3,70±0,73
Şehir ^b	234	4,00±0,43	4,89±0,44	3,87±0,42	3,86±0,42
Metropol ^c	119	4,00±0,44	4,91±0,45	3,85±0,41	3,86±0,41
Test ve p değeri		F=2,062 p=,0357	F=8,254 *p=,0016 b, c>a, ^p=,004	F=2,153 p=,341	F=2,075 p=,354

t: T testi, U: Mann-Whitney U testi, F: ANOVA, KW: Kruskal Wallis

^p: Bonferroni düzeltmeli p değeri

*p<,05 **p,010 ***p<,001

Tablo 4. (Devamı) Öğrencilerin tanıtıcı özellikleri ile Y kuşağı öğrenci özellikleri algıları ölçeğinden aldıkları puan ortalamalarının karşılaştırılması (N=422)

Tanıtıcı Özellikler	n	Öğretmenlerin Y Kuşağı Öğrenci Özellikleri Algıları Ölçeği Toplam ve Alt Boyut Puanları			
		İş Yönelimi X̄±SS	İletişim Yönelimi X̄±SS	Öğrenme Yönelimi X̄±SS	İş Yönelimi X̄±SS
Çocukluğunuzun Geçtiği Bölge					
Marmara ^a	271	4,03±0,42	3,93±0,44	3,88±0,40	3,89±0,41
Ege ^b	11	4,26±0,43	4,10±0,52	4,11±0,40	4,07±0,38
İç Anadolu ^c	9	3,80±0,45	3,67±0,52	3,81±0,46	3,70±0,44
Akdeniz ^d	32	3,93±0,48	3,83±0,46	3,88±0,49	3,81±0,50
Karadeniz ^e	34	3,81±0,56	3,66±0,56	3,72±0,58	3,69±0,52
Doğu Anadolu ^f	25	3,69±0,65	3,64±0,68	3,52±0,73	3,51±0,77
Güneydoğu Anadolu ^g	40	3,92±0,62	3,71±0,61	3,72±0,61	3,73±0,62
Test ve p değeri		KW=16,186 *p=,013 a, b>f	KW=20,507 **p=,002 b>f	KW=12,510 p=,052	KW=15,770 *p=,015 a, b>f
Kardeş Sayısı					
1 çocuk ^a	31	4,15±0,40	4,07±0,42	3,98±0,40	4,03±0,41
2 çocuk ^b	150	4,01±0,48	3,92±0,49	3,86±0,44	3,87±0,45
3 çocuk ^c	122	3,96±0,42	3,82±0,43	3,82±0,43	3,80±0,45
4 çocuk ve üzeri ^d	119	3,91±0,56	3,77±0,57	3,78±0,58	3,78±0,57
Test ve p değeri		KW=6,107 p=,107	KW=13,748 *p=,003 a>c,d ^p=,004	KW=3,624 p=,305	KW=6,162 p=0,104
Kaçıncı Çocuk Olduğu					
İlk çocuk ^a	167	4,05±0,47	3,95±0,50	3,89±0,46	3,91±0,46
İkinci çocuk ^b	140	3,96±0,41	3,85±0,42	3,84±0,41	3,82±0,44
Üçüncü çocuk ^c	115	3,89±0,56	3,75±0,56	3,75±0,57	3,74±0,56
Test ve p değeri		KW=7,019 *p=,030 a>c ^p=,016	KW=13,320 **p<,001 a>c ^p<,001	KW=4,021 p=,134	KW=8,013 *p=,018 a>c ^p=,008
Not Ortalaması					
<2,00 ^a	33	3,70±0,51	3,60±0,57	3,56±0,67	3,50±0,66
2,00-2,50 ^b	112	3,87±0,53	3,79±0,56	3,79±0,52	3,75±0,53
2,50-3,00 ^c	177	4,05±0,47	3,92±0,47	3,88±0,45	3,90±0,45
3,00-3,50 ^d	90	4,06±0,47	3,92±0,42	3,92±0,34	3,91±0,36
3,50-4,00 ^e	10	3,99±0,46	3,95±0,39	3,94±0,41	4,00±0,46
Test ve p değeri		KW=20,991 p<,000 c, d>a ^p<,001	KW=14,535 **p=,006 c, d, e>a ^p=,002	KW=10,467 *p=,033 e>a ^p=,004	KW=16,349 **p=,003 c, d>a ^p=,002

KW: Kruskal Wallis

^p: Bonferroni düzeltmeli p değeri

*p<,05 **p,010 ***p<,001

Öğrencilerin cinsiyetleri ile "Y Kuşağı Öğrenci Özellikleri Algıları Ölçeği"nden aldıkları puan ortalamaları karşılaştırıldığında (Tablo 4), kadın öğrencilerin ölçek puan ortalamaları tüm alt boyutlarda ve toplamda erkek öğrencilerin puan ortalamalarından istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur (p<,05).

Öğrencilerin okudukları sınıf ile ölçek puan ortalamaları karşılaştırıldığında (Tablo 4), "İş Yönelimi" alt boyutunda ve ölçek toplamında gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık olduğu saptanmıştır (p<,05). "İş Yönelimi" alt boyutunda farkın hangi gruplardan kaynaklandığını belirlemek üzere yapılan Bonferroni düzeltmeli Mann-Whitney U testinde, 3. sınıf öğrencilerinin puan ortalamasının, 1. sınıf öğrencilerinden anlamlı derecede yüksek olduğu belirlenmiştir (p=,002). Ölçek toplam puanında ise benzer biçimde, 3. sınıf öğrencilerinin puan ortalamaları, 1. sınıf öğrencilerinden anlamlı derecede yüksek (p<,001) bulunmuştur.

Öğrencilerin çocukluklarının geçtiği yer ile ölçek puan ortalamaları karşılaştırıldığında (Tablo 4), "İletişim Yönelimi" alt boyutunda, çocuklukları şehir ve metropolde geçen öğrencilerin aldıkları puan ortalamaları, istatistiksel olarak ileri derecede anlamlı farkla (p=,004) çocuklukları köy ve kasabada geçenlerden yüksek olduğu görülmüştür.

Öğrencilerin çocukluklarının geçtiği bölge ile ölçek puan ortalamaları karşılaştırıldığında (Tablo 4), "İş Yönelimi" ve "İletişim Yönelimi" alt boyutları ile ölçek toplamında gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık olduğu saptanmıştır (p<,05). "İş Yönelimi" alt boyutu ve ölçek toplamında, çocuklukları Marmara ve Ege bölgesinde geçen öğrencilerin aldıkları puan ortalamaları istatistiksel olarak anlamlı farkla, çocukluğu Doğu Anadolu bölgesinde geçen öğrencilerden yüksek bulunmuştur. "İletişim Yönelimi" alt boyutunda ise, çocuklukları Ege bölgesinde geçen öğrencilerin puan ortalamaları, istatistiksel olarak anlamlı farkla Doğu Anadolu bölgesinden yüksek bulunmuştur.

Öğrencilerin kardeş sayıları ile ölçek puan ortalamaları karşılaştırıldığında (Tablo 4), “İletişim Yönelimi” alt boyutunda, tek çocuk olan öğrencilerin puan ortalamaları, 3 ve 4 kardeş sahibi olan öğrencilerin puan ortalamalarından istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek saptanmıştır ($p=,004$).

Öğrencilerin kardeş sıralaması ile ölçek puan ortalamaları karşılaştırıldığında (Tablo 4), “İş Yönelimi” ve “İletişim Yönelimi” alt boyutları ile ölçek toplamında, ilk çocuk olan öğrencilerin puan ortalamaları istatistiksel olarak anlamlı farkla ($p<,05$) kardeş sıralamasında üçüncü çocuk olan öğrencilerden yüksek bulunmuştur.

Öğrencilerin not ortalamaları ile ölçek puan ortalamaları karşılaştırıldığında (Tablo 4), “İş Yönelimi” alt boyutunda not ortalaması 2,50-3,00 ve 3,50-4,00 olan öğrencilerin puan ortalamaları, not ortalaması 2,00'nin altında olan öğrencilerden istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek belirlenmiştir. “İletişim Yönelimi” alt boyutunda ise not ortalaması 2,50 ve üstü olan öğrencilerin puan ortalamaları, 2,00'nin altında olan öğrencilerden istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. “Öğrenme Yönelimi” alt boyutunda ise, not ortalaması 3,50-4,00 olan öğrencilerin puan ortalamaları, not ortalaması 2,00'nin altında olan öğrencilerden istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek saptanmıştır. Ölçek toplamında ise, not ortalaması 2,50-3,00 ve 3,50-4,00 olan öğrencilerin puan ortalamaları not ortalaması 2,00'nin altında olan öğrencilerden istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek olarak görülmüştür.

Öğretim elemanlarının tanıtıcı özellikleri ile “Y Kuşağı Öğrenci Özellikleri Algıları Ölçeği”nden aldıkları puan ortalamalarının karşılaştırıldığında ise istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı belirlenmiştir ($p>,05$).

Tablo 5. Öğrencilerin ve öğretim elemanlarının Y kuşağı öğrenci özellikleri algıları ölçeği puan ortalamalarının karşılaştırılması (N=497)

Ölçek Alt Boyutları	Öğrenci (n=422) $\bar{X}\pm SS$	Akademisyen (n=75) $\bar{X}\pm SS$	İstatistiksel Değerlendirme	
			t	p
İş Yönelimi	3,98±0,49	2,89±0,55	17,596	,197
İletişim Yönelimi	3,86±0,50	3,19±0,54	10,573	,366
Öğrenme Yönelimi	3,84±0,48	2,99±0,46	14,174	,551
Ölçek Toplam	3,83±0,49	3,00±0,48	13,778	,734

Öğrencilerin ölçekten aldıkları puan ortalamaları toplamda 3,83±0,49, “İş Yönelimi” alt boyutunda 3,98±0,49, “İletişim Yönelimi” alt boyutunda 3,86±0,50, “Öğrenme Yönelimi” alt boyutunda 3,84±0,48 olarak bulunmuştur. Öğretim elemanlarının ise, ölçekten aldıkları puan ortalamaları toplamda 3,00±0,48 puan, “İş Yönelimi” alt boyutunda 2,89±0,55, “İletişim Yönelimi” alt boyutunda 3,19±0,54, “Öğrenme Yönelimi” alt boyutunda 2,99±0,48 olarak belirlenmiştir. Öğrencilerin tüm alt boyutlarda ve toplamdaki puan ortalamaları öğretim elemanlarının puan ortalamalarından daha yüksek bulunmakla birlikte, puan ortalamaları arasındaki farkın istatistiksel olarak anlamlı olmadığı saptanmıştır ($p>,05$).

Tartışma

Bu araştırma, hemşirelik öğrencilerinin Y kuşağı özellikleri açısından öz değerlendirmeleri ile öğretim elemanlarının öğrencileri Y kuşağı özellikleri açısından yaptıkları değerlendirilmelerin karşılaştırılması amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Araştırmaya katılan kadın öğrencilerin ölçek puanları toplamda ve tüm alt boyutlarda erkek öğrencilerin puanlarından daha yüksek bulunmuştur. Bu bulgu, kadın öğrencilerin, işbirliği yapabilme ve başkalarıyla iyi çalışabilme, sorumluluk üstlenme, iletişim becerilerini etkin kullanma, çoklu görev becerisi gösterme ve bağımsız bir şekilde çalışma davranışı göstermede erkek öğrencilerden daha iyi olduklarını düşündürmektedir. Literatürde, cinsiyetler arasındaki bu farklılığın, toplumsal cinsiyet rol beklentileri ve sosyalleşme düzeylerine bağlı olarak değişiklik gösterebileceği belirtilmektedir (Bingöl ve Demir, 2011; Koç, Terzi ve Gül, 2015; Korkut Owen ve Bugay, 2014).

Çalışmaya katılan 3. sınıf öğrencilerinin puanlarının, “İş Yönelimi” alt boyutu ve ölçek toplamında, 1. sınıf öğrencilerin puanlarından daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Öğrencilerin aldıkları hemşirelik eğitiminin ve klinik uygulamalarının sonucunda iş yönelimlerinin olumlu yönde etkilenmesi beklendiği bir sonuç olarak görülmektedir.

Çocuklukları Marmara ve Ege bölgesinde geçen öğrencilerin “İş Yönelimi” alt boyutu ve ölçek toplam puanları, çocuklukları Doğu Anadolu bölgesinde geçen öğrencilerden daha yüksek bulunmuştur. İletişim becerilerini geliştirme olanaklarını daha fazla kullanabilmeleri, sosyalleşme düzeylerinin daha yüksek olması nedeniyle günlük yaşamda karşılaşılan sorunları daha kolay çözebilme becerisine sahip olmalarından kaynaklanmış olabilir. “İletişim Yönelimi” alt boyutunda ise, benzer şekilde çocuklukları Ege bölgesinde geçen öğrencilerin puanları, Doğu Anadolu bölgesinde geçen öğrencilerden yüksek bulunmuştur. Bu öğrencilerin; Türkçe dil kullanımlarının iyi olduğu, iletişim aracı olarak e-postayı etkili bir şekilde kullandıkları, sözlü iletişimde uygun Türkçe ve dil bilgisi kurallarına uydukları, yazılı iletişimde teknoloji kullanmaya yöneldikleri görülmüştür. Bu durum, batıda ve metropolde büyüyen öğrencilerin, toplumsal yaşama daha fazla katılması, teknoloji ve kaynaklara erişimlerinin daha fazla olmasıyla açıklanabilir.

Ailede ilk çocuk olan öğrencilerin “İş Yönelimi” ve “İletişim Yönelimi” alt boyutları ve ölçek toplam puanları, ailede üçüncü çocuk olan öğrencilerden daha yüksek bulunmuştur. Araştırmanın bu sonucu, ölçeğin iş ve iletişim yönelimi alt boyutlarının özellikleri göz önünde bulundurulduğunda, ailede ilk çocuk olan öğrencilerin daha fazla sorumluluk üstlendikleri söylenebilir. Ayrıca bu kişilerin karar verme becerilerinin daha iyi olduğu, sorumluluk üstlenip bir işi yapmaya kendi kendilerine başlayabildikleri, işbirliği yapabildikleri söylenebilir. Bireylerin kişilik özellikleri ile doğum sırası arasındaki ilişkinin önemini açıklayan Alfred Adler’in “Bireysel Psikoloji” kuramına göre, ilk çocukların otorite konumunu korumak için daha çok çalıştığı ve yardımcı ebeveyn rolünü üstlendikleri dolayısıyla daha yönlendirici olup sorumluluk alan, çalışkan bireyler olduğu belirtilmektedir (Çakıcı ve Şen, 2012).

Çocuklukları şehir ve metropolde geçen öğrencilerin “İletişim Yönelimi” alt boyut puanları, çocuklukları köy ve kasabada geçenlerden yüksek bulunmuştur. Şehir ve metropolde büyüyen öğrencilerin, iletişim becerilerini geliştirme olanaklarının ve sosyalleşme düzeylerinin daha fazla olmasıyla açıklanabilir. Sosyal yaşamları içerisinde çok daha fazla insanla iletişimde bulunan bireyler, kaçınılmaz olarak birtakım sorunlar yaşayabilmekte ve bu doğrultuda etkili sorun çözme becerileri geliştirebilmektedir. Sonuçta bu durum, kişiler arası ilişkileri olumlu yönde etkilemektedir (Koç, Terzi ve Gül, 2015).

Ailenin tek çocuğu olan öğrencilerin “İletişim Yönelimi” alt boyut puanları, 3-4 kardeş sahibi olan öğrencilerden yüksek bulunmuştur. Ancak bu bulgu, Adler’in “Bireysel Psikoloji” kuramında belirtilen, ailede tek çocuk olanların diğer çocuklarla işbirliği ve paylaşımda bulunmama ve akranlarla ilişki kurmada zorluk yaşama eğiliminde olmalarıyla örtüşmemektedir (Çakır ve Şen, 2012).

Not ortalaması 2,50-3,00 ve 3,50-4,00 arasında olan öğrencilerin “İş Yönelimi” alt boyut ve ölçek toplam puanları, not ortalaması 2,00'nin altında olan öğrencilerden yüksek bulunmuştur. “İletişim Yönelimi” alt boyutunda ise not ortalaması 2,50 ve üstü olan öğrencilerin puanları, 2,00'in altında olan öğrencilerden istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. “Öğrenme Yönelimi” alt boyutunda ise, not ortalaması 3,50-4,00 olan öğrencilerin puanları, not ortalaması 2,00'nin altında olan öğrencilerden istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Y kuşağının özellikleri göz önünde bulundurulduğunda; bu kuşağın özelliklerini daha fazla taşıyan bireylerin elde ettikleri akademik başarı beklenen bir sonuç olarak değerlendirilebilir. Örneğin, sorumluluk sahibi, kaliteli iş çıkaran, gününde işi teslim eden, öğrenmeye değer veren, uygulamalı alıştırmaları aktif yapan bireylerin hem iş hem de akademik yaşamda başarı elde etmeleri olağan bir sonuç olarak görülebilir.

Öğrencilerin, ölçekten aldığı puan ortalamaları toplamda (3,83±0,49), “İş Yönelimi” (3,98±0,49), “İletişim Yönelimi” (3,86±0,50) ve “Öğrenme Yönelimi” (3,84±0,48) alt boyutlarında orta düzey olarak bulunmuştur. Öğretim elemanlarının ise, ölçekten aldıkları puan ortalamaları toplamda (3,00±0,48), “İş Yönelimi” (2,89±0,55), “İletişim Yönelimi” (3,19±0,54) ve “Öğrenme Yönelimi” alt boyutlarında (2,99±0,48) orta düzeyde olup; çok az bir farkla öğrencilerden daha düşük düzeyde olduğu belirlenmiştir. Araştırmanın bu bulgusu öğretim elemanlarıyla yapılan bir başka çalışma olan Smith ve Smith'in (2005) araştırma sonuçlarıyla benzerlik göstermektedir. Smith ve Smith'in (2005), 161 akademisyen üzerinde yaptığı çalışmada, X kuşağı öğretim elemanlarının Y kuşağı öğrencilere ilişkin puan ortalamaları 3,10 olarak bulunmuştur. Ulaşılan bu sonuç ortalamasının biraz üzerinde değer aldığı için buna göre X kuşağı öğretim elemanlarının, Y kuşağı öğrencilerine ilişkin algıları çok az farkla da olsa olumlu yöndedir. Mücevher'in (2015) ölçeğin Türkçe uyarlamasını gerçekleştirdikten sonra İİBF'de X kuşağından 68 öğretim elemanına uyguladığı araştırma sonucunda ise X kuşağı öğretim elemanlarının Y kuşağı öğrencilere karşı algılarının olumsuz eğilimde olduğu, onları, iş, iletişim ve öğrenme özellikleri yönünden yetersiz gördükleri belirlenmiştir. Mücevher (2015) çalışmasında, ölçeğin “İş Yönelimi ve İletişim Yönelimi” alt boyutunda X kuşağı öğretim elemanlarının, Y kuşağı öğrencilerinin iletişim yönelimi özelliklerini orta düzeyde değerlendirdiklerini belirlemiştir. Bu sonuç, araştırmanın bulgusuyla benzerlik göstermektedir. Kaya ve arkadaşlarının (2007) eğitim fakültesindeki öğretim elemanlarının ders verdikleri öğrencilerin özellikleri konusundaki görüşlerini belirlemek amacıyla yaptığı bir çalışmada ise, öğrencilerin araştırma-inceleme becerileri, derslere hazırlıklı gelme özellikleri, motivasyon becerileri, bilişsel becerileri, iletişim becerileri ve proje hazırlama becerilerini kapsayan bir anket kullanılmış ve benzer şekilde öğretim elemanlarının görüşlerinin 3,08 olan ortalamasının düşük olduğu belirtilmiştir. Çalışmanın bu sonucu, öğretim elemanlarının öğrencileri iş, iletişim ve öğrenme özellikleri açısından orta düzeyde gördüklerini düşündürmektedir.

Bu araştırmada, öğretim elemanlarının, Y kuşağı öğrencilerine ilişkin algılarının “İş Yönelimi” alt boyutunda en düşük olurken en yüksek puan ortalaması ise “İletişim Yönelimi” alt boyutunda olduğu belirlenmiştir. Kaya ve arkadaşlarının (2007) çalışmasında, benzer şekilde en yüksek puan ortalamalarının iletişim alt boyutunda olduğu görülmüştür. Bu sonuç, öğretim elemanlarının, Y kuşağı öğrencilerin öğrenme yönelimi özelliklerini yetersiz gördüğünü işaret etmektedir.

Öğrencilerin tüm alt boyutlarda ve toplamdaki puan ortalamaları, öğretim elemanlarının puan ortalamalarından az bir farkla yüksek olmakla birlikte, bu fark istatistiksel açıdan anlamlı bulunmamıştır. Araştırmanın bu bulgusu hem öğretim elemanlarının öğrencileri hem de öğrencilerin kendilerini Y kuşağı özellikleri açısından değerlendirmelerinin benzer olduğunu göstermektedir.

Sonuç ve Öneriler

Araştırma sonucunda, öğrencilerin ve öğretim elemanlarının, Y kuşağı özellikleri açısından değerlendirmeleri ölçek toplamında ve tüm alt boyutlarda orta düzeyde ve öğrencilerin puan ortalamaları, öğretim elemanlarının puan ortalamalarından az bir farkla yüksek, ancak anlamlı bulunmamıştır. Öğretim elemanlarının öğrencilere ilişkin algısında “İş Yönelimi” alt boyutu en düşük puan ortalamasına sahipken, öğrencilerin “Öğrenme Yönelimi” özellikleri açısından kendilerini diğer özelliklere göre daha yetersiz gördükleri belirlenmiştir.

İş, iletişim ve öğrenme yönelimleri profesyonel hemşirelik kimliğinin kazanılmasında önemli bir yer tutması nedeniyle hemşirelik lisans programlarında öğrencilere bu özelliklerin kazandırılması ve geliştirilmesine yönelik düzenlemele- rin yapılması önemli görülmektedir.

Bu bağlamda öğrencilerin, üniversite eğitim müfredatları Y kuşağı öğrencilerinin iletişim, öğrenme ve iş yönelimini artırmak için bu kuşak özelliklerine ve beklentilerine uygun hale getirilmesi, öğrencilerin öğrenme çevresini ve ya- şantısını zenginleştiren, strateji, yöntem ve teknikler seçilerek farklı eğitim teknolojilerinin kullanılması önerilebilir.

Öğretim elemanlarının bilgi aktarıcı yönünün dışında, öğrencilerin performanslarına yönelik düzenli geri bildirim al- dıkları ve öğrenmeyi kendilerinin gerçekleştirmelerine yardım eden, rehberlik veya mentorluk uygulamaları ile proje temelli öğrenmenin eğitim programlarına konması, sınıf dışı öğretim tekniklerine (gözlem, görüşme, gezi vb.) eğitim programlarında daha fazla yer verilmesi önerilebilir.

Etik Kurul Onayı: İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Klinik Araştırmalar Etik Kurulu'ndan etik onay (59491012-604.01.02) alınmıştır.

Çıkar Çatışması: Bildirilmemiştir.

Finansal Destek: Yoktur.

Katılımcı Onamı: Katılımcılardan bilgilendirilmiş onam alınmıştır.

Ethics Committee Approval: Ethical approval (59491012-604.01.02) was received from the Clinical Research Et- hics Committee of Istanbul University Cerrahpaşa Medical Faculty.

Conflict of Interest: Not applicable.

Funding: None.

Exhibitor Consent: Informed consent was obtained from the participants.

Kaynaklar

Adıgüzel, O., Batur, Z. & Ekşili, N. (2014). Kuşakların değişen yüzü ve y kuşağı ile ortaya çıkan yeni çalışma tarzı: mobil yakalılar. *Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 1(19),165-182.

Akdemir, A., Konakay, G., Demirkaya, H., Noyan, A., Demir, B., Ağ, C. et al. (2013). Y kuşağının kariyer algısı, kariyer değişimi ve liderlik tarzı beklentilerinin araştırılması. *Ekonomi ve Yönetim Araştırmaları Dergisi*, 2(2), 11-42.

Aksayan, S. & Gözüm, S. (2002). Kültürlerarası ölçek uyarlaması için rehber I: Ölçek uyarlama aşamaları ve dil uyarlaması. *Hemşirelikte Araştırma Geliştirme Dergisi*, 4(1), 9-14.

Bingöl, G. & Demir, A. (2011). Amasya sağlık yüksekokulu öğrencilerinin iletişim becerileri. *Göztepe Tıp Dergisi*, 26(4),152-159.

<https://doi.org/10.5222/J.GOZTEPETRH.2011.152>

- Çakır, K. & Şen, E. (2012). Psikolojik doğum sırasına göre adil dünya inancı. *Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 32(1), 57-69.
- Çetin Aydın, G. & Başol, O. (2014). X ve Y kuşağı: çalışmanın anlamında bir değişme var mı? *Electronic Journal of Vocational Colleges*, 3(4), 1-15.
<https://doi.org/10.17339/ejovoc.41369>
- Kaya, H. İ., Bay, E., Yazıcı A. G. & Şebin, K. (2007). Öğretim elemanlarının ders verdikleri öğrencilerin özelliklerine ilişkin görüşleri. *Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 10(2), 221-231.
- Koç, B., Terzi, Y. & Gül, A. (2015). Üniversite öğrencilerinin iletişim becerileri ile kişilerarası problem çözme becerileri arasındaki ilişki. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi*, 4(1), 369-390.
<https://doi.org/10.7884/teke.430>
- Korkut Owen, F. & Bugay, A. (2014). İletişim Becerileri Ölçeği'nin geliştirilmesi: geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 10(2), 51-64.
- Mücevher, M. (2015). *X ve Y kuşağının birbirlerine karşı özellik ve etkileşim algıları: SDÜ örneği*. (Yüksek Lisans Tezi). Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü. Isparta, Türkiye.
- Smith, V. W. & Smith, M. O. (2005). Analysis of generation Y: Teachers' perceptions. *Journal of Business and Training Education*, 14, 21-29.
- Şencan, H. (2005). *Sosyal ve davranışsal ölçümlerde güvenilirlik ve geçerlilik*. 1. Baskı. Ankara, Türkiye: Seçkin Yayınevi.
- Tatar Baykal, Ü. & Yalçın, B. (2014). *Kariyer geliştirme*. İçinde Ü. Tatar Baykal, E. Ercan Türkmen (Eds.). Hemşirelik Hizmetleri Yönetimi kitabı (pp477-509). İstanbul, Türkiye: Akademi Basın ve Yayıncılık.
- İSMMMMO (İstanbul Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler Odası) Raporu, (2014). *Türkiye'nin Yaratıcı Geleceği/Y Kuşağı*. (Basın Bülteni: 2014/01). <http://archive.ismmmo.org.tr/docs/basin/2014/BULTEN/T%C3%BCrkiye%E2%80%99nin%20Yarat%C4%B1c%C4%B1%20Gelece%C4%9Fi%20Y%20Ku%C5%9Fa%C4%9F%C4%B1%20Raporu%20Bas%C4%B1n%20B%C3%BCitni.PDF> (Erişim 24.12.2016).
- Türk Dil Kurumu Güncel Türkçe Sözlük*. www.tdk.gov.tr (Erişim 24.11.2016).